

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 603/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца „ALFA PLAM“ а.д. из Врања, чији је пуномоћник Ангелина Андрејев, адвокат из ..., против туженог „TOP TRADE“ д.о.о. из Новог Сада, чији је пуномоћник Санда Сувачар, адвокат из ..., ради сметања поседа, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Новом Саду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној дана 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је **НАДЛЕЖАН** Привредни суд у Новом Саду.

Образложење

Тужбом поднетом Основном суду у Новом Саду дана 23.07.2020. године тужилац је тражио да се утврди да је тужени сметао тужиоца у државини ствари – магацинских просторија у Новом Саду, те да се наложи туженом да успостави раније стање и да му се забрани даље узнемиравање државине тужиоца на наведеној непокретности.

Основни суд у Новом Саду се решењем П 14482/20 од 04.08.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења спис је доставио Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност, па се актом П 911/2020 од 26.10.2020. године, обратио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали негативни сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...87/18), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Привредни суд у Новом Саду.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних

друштва, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Цитирана одредба закона упућује на закључак да је у случају постојања парнице између два привредна субјеката увек надлежан привредни суд, искључиво на основу околности правног статуса парничних странака. У том случају природа спора није од значаја приликом утврђивања стварне надлежности, већ само правни положај странака (ткз. субјективни критеријум). Такође, привредни суд је стварно надлежан и у ситуацији када је једна од странака привредно друштво, а друга правно лице, под условом да је спор произашао из привредне делатности. У овом случају од значаја је и природа спора, то јест примењује се и субјективни и објективни критеријум приликом утврђивања стварне надлежности.

У конкретном случају, тужилац и тужени су привредна друштва у смислу Закона о привредним друштвима (а.д и д.о.о.), а самим тим и привредни субјекти у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова. За суђење у споровима између привредних субјеката надлежан је привредни суд независно од природе спора. Отуда, околност да предметни спор има карактер државинске парнице не може бити од утицаја приликом утврђивања стварне надлежности.

Сходно наведеном, за суђење у овом предмету стварно је надлежан привредни суд и то Привредни суд у Новом Саду у смислу члана 51. став 1. Закона о парничном поступку (искључива месна надлежност суда на чијем подручју се налази непокретност на којој је извршено сметање државине).

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци ове одлуке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић